

Ministeriet svarede som følger:

Finantsministeriet. Kjøbenhavn, den 9de December 1886.

I behagelig Skrivelse af 22de f. M. har det ærede Udvalg ved at tilstille Finantsministeriet en af Bestyrelsen for Foreningen af Spiritusfabrikanter til Udvalget indsendt Pjece bemærket, at Finantsministeriet formentlig under Lovforslagets Udarbejdelse har haft Veilighed til at kjende og overveie de Indvendinger, der i bemeldte Pjece fremsættes mod den paatænkte Udbyttebestatning, og har samtidig udtalt Ønsket om at erholde en Udtalelse om, hvilken Bægt Finantsministeriet tillægger dem, samt at høre Ministeriets Mening om de ændrede Benævnelser, der bringes i Forslag paa Pjecens Side 11 og 12.

Saaledes foranlediget skal man ikke undlade herved at meddele, at bemeldte Pjece vel ikke har været Finantsministeriet bekjendt, førend man modtog den fra Udvalget, men at paa den anden Side de Indvendinger, der i denne fremsættes, i det Væsentlige kun ere Gjentagelser af, hvad der under de tidligere Forhandlinger om Overgang til Udbyttebestatning har været fremme.

Idet Finantsministeriet som hidtil ikke ser sig i Stand til at tillægge dem en saadan Bægt, at man derfor skulde fravige Udbyttebestatningen, skal man imidlertid paa det af Udvalget i saa Henseende fremsatte Ønske ikke undlade at gaa nærmere ind paa de forskjellige i Pjecen anførte Indvendinger mod Udbyttebestatning, og anser man det for hensigtsmæssigt at gruppere Ministeriets Bemærkninger under de i Pjecen, Side 1, angivne Hovedpunkter.

ad 1. Som Forholdene vise, har den nuværende Bestatningsmaade ikke vist sig egnet til at bevare det Ligevægtsforhold mellem de forskjellige Spiritusproducenter, som i Pjecen angives som en Hovedinteresse for disse. Man skal i saa Henseende kun henvise til de Lovforslaget ledsagende statistiske Oplysninger, hvorefter Brænderiernes Antal er sunket fra 391 i 1864 til 130 i 1886, uden at Produktionens Størrelse væsentlig er aftagen; Antallet af Smaabrænderier, som ikke benytte Damp, er aftaget fra 1873 til 1886 med 59,7 pCt., nemlig fra 159 til 64, medens Antallet af Dampbrænderier i samme Tidsrum kun er aftaget med 45,9 pCt., nemlig fra 122 til 66, samtidig er Størrelsen af det Rarrum, der er anvendt til Gjerproduktion i Forbindelse med Brændevinsbrænding, aftaget med 34,9 pCt. Hertil skal endnu føies, at Vandbrænderiernes Antal som bekjendt er sunket ind til en Ubetydelighed. — Spørges der dernæst, hvorledes man, for saa vidt man ikke gaar over til en almindelig Udbyttebestatning, rettest bør sætte Forholdet mellem Rarrumsafgift og Udbyttebestatning, da er det vel saa, at en Afgjørelse altid kan omtvivles, men det turde i ethvert Fald være naturligt at sætte Forholdet saaledes, at Rarrumsbestatningen ikke byder en Præmie til de Fabrikanter, der beholde den, navnlig til de store Fabrikanter, i modsat Fald vilde Vedtagelsen af en Lov, som delvis indfører Udbyttebestatning, være betydningsløs for alle Brænderier, der vilde benytte de hidtil anvendte Materialer til Fabrikationen.

For saa vidt der ankes over Størrelsen af det i Lovforslaget antagne Udbytte af Rarrummet, skal man kun bemærke, at man ikke støtter sig til Toldvæjenets Beregninger, men til Brændevinsbrændernes Opgivelser, og at det jo maa tages i Betragtning, at det opnaaede Gjennemsnitsudbytte pr. Td. Rarrum i Tidens Løb sandsynligvis vil, ligesom det hidtil stadig har været Tilfældet, stige en Del. Den udtalte Frygt for, at Gjerproduktion i Forbindelse med Brændevinsbrænderi skulde tage Overhaand, naar den ved Rarrumsafgiften paa samme lagte Byrde borttages, har vistnok fra Begyndelsen af spillet en stor Rolle under Forhandlingerne om Indførelsen af Udbyttebestatning, uagtet det skulde synes lidet rimeligt, at Brændevinsbrænderne af Frygt for at blive distancerede af Gjerfabrikanterne skulde gaa over til en Produktion, som, efter hvad der fra deres Side er anført, strax vilde medføre Overproduktion af